

non etiam cum se amat: ipm quoq; amorem sui genuisse videatur: Erat enim amabilis si bi: t anteq; se amaret: quia poterat se amare sicut erat sibi noscibilis: t anteq; se nosset: qz poterat se nosse. Nam si non sibi esset noscibilis: nunq; se nosse potuisset. Ita si non sibi eet amabilis: nunq; amare potuisset. Cur itaq; a mando se non genuisse dicatur amorem suu. sicut cognoscendo se genuit noticiam suam. In eo quidem manifeste ostenditur hoc amoris esse principium: vnde procedit: ab ipa qui dem mente procedit que sibi est amabilis anteq; se amet: atq; ita principiu[m] est amoris sui quo se amat. Sed ideo nō recte dicitur genitus ab ea sicut noticia sui qua se nouit: qz noticia iam inuentum est quod partum repertū dicitur: quod sepe precedit inquisitio eo fine quietura. Nam inquisitio est appetitus inueniendi: quod idem valet si dicas: reperiendi. Que autem reperiuntur: quasi pariūt: vn de proli similia sunt: vbi nisi in ipsa noticia: ibi enim quasi expressa formantur. Nam et si iam erant res quas querendo i[n]uenimus: noticia tamen ipsa non erat: quam sicut prole na scem deputamus: porro appetitus ille qui est inquirendo procedit a querente: t pender quodammodo: neq; requiescit fine quo intē ditur: nisi id quod queritur inuentum: querēti copuletur. Qui appetitus: id est inquisitio: qz amor esse nō videatur: quo id quod notum est: amatur. Hoc enim adhuc ut cognoscatur agitur: tamen ex eodem genere quidam est. Nam voluntas iam dici potest: quia omnis qui querit inuenire vult: t si id querit quod ad noticiam pertineat: omnis qui querit nosse vult. Quod si ardenter atq; instanter vult: studere dicitur quod maxime inesse quendis atq; adipiscendis quibusq; doctrinis dici solet. Partum ergo mentis antecedit appetitus quida: quo id quod nosse volum querendo t inueniendo nascitur proles ipsa noticia: ac per hoc appetitus ille quo concipiatur paritura noticia: partus t proles recte dici non potest. Ademq; appetitus quo inhibatur rei cognoscendae: sit amor cognitae dum tenet atq; amplectitur placitam problem: id est noticiam dignitatiq; coniungit. Et est quedam imago trinitatis: ipsa mens t noticia eius qd est proles eius: ac de seipsa verbum eius: t amor tertius: t hec tria vnum atq; vna substantia. Nec minor proles: dum tantam se nouit mens quanta est: nec minor amor dum tantu[m] se diligit qd[um] nouit t quanta est.

Explicit liber nonus.

Incipiunt capitula libri decimi.

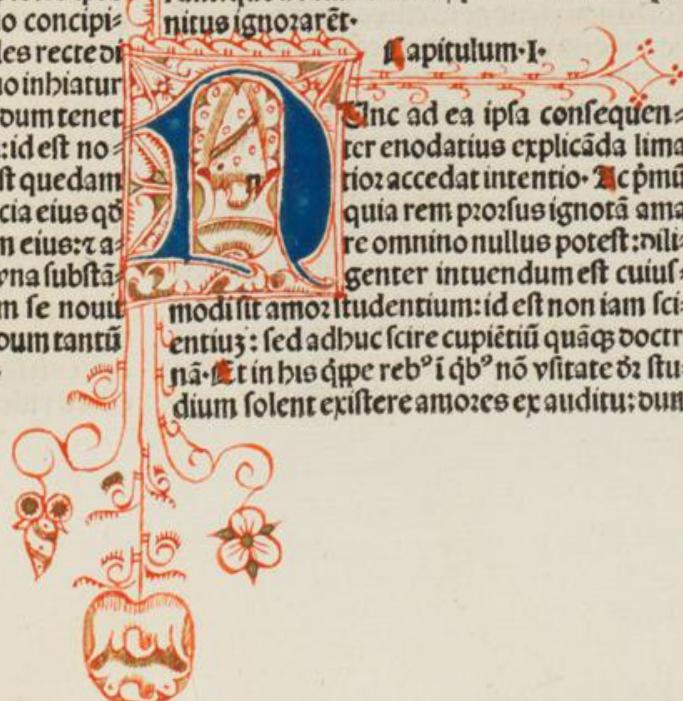
- i De studijs discere amantium qd igno riant: quod tamen non expeterent sci res si penitus ignorarent.
- ii Quibus causis amari videntur cognita: cum ipsa scientia eorum que ne scimus expertitur.
- iii An incognita sibi sit mens cum se que rit vt nouerit.
- iv De proprijs mentis que non potest ignorare.
- v In quo mens nosse se debeat: et a quibus abstinerene eis quasi proprijs delectetur: atq; in se minus nouerit.
- vi In quibus mens de se cogitans possit errare.
- vii De opinionibus eorum qui mentem o liquide precipuum corporis esse senserunt.
- viii Q[m] mens nosse se querens: nihil de se corporeum debet cogitare.
- ix Quomodo mens cognoscit seipsum.
- x Q[m] mens nosse se cupiens nihil eorum de se opinari debeat: de quibus scit esse dubitandum.
- xi De memoria: intelligentia t voluntate: in quibus mens habet in se quan dam imaginem diuine trinitatis.
- xii De querenda imagine trinitatis etiam in his que anima ex corporis sensibus concipit.

Aureli Augustini episcopi de trinitate liber decimus incipit.

De studijs discere amantium quod igno riant: quod tamen non expeterent sci res si penitus ignorarent.

Capitulum I.

Hinc ad ea ipsa consequen ter enodatus explicada lima tor accedat intentio. Ac p[ro]mū quia rem p[ro]cessus ignorantia amare omnino nullus potest: diligenter intuendum est cuius modis sit amor studentium: id est non iam scientiuz: sed adhuc scire cupienti quacq; doctrinā. Et in his q[ui]p[er] reb[us] i q[ui]b[us] nō v[er]itate d[icitu]r studium solent existere amores ex auditu: dum

Liber

cuiusq; pulchritudinis fama advidendum ac
fruendū animus accedit. q; generaliter no
uit corporū pulchritudines: ex eo q; plurimas
vidit: t; inest intrisecus vñ approbat: cui forin
secus inhiat. Qd cū sit: nō rei penit^o incogni
te amor excitat. cui^o genus ita notū est: Num
aut virū bonū amamus: cui^o facie nō vidim^o:
ex noticia virtutū amam^o. quas nouim^o i pā
veritate Ad doctrinas aut cognoscendas: ple
rūq; nos laudantius atq; pdicantū accedit
auctoritas. Ut̄ n̄ nisi breuis impressā cuiusq;
doctrine haberem^o in aī notionem: nullo ad
eā discendā studio flagrarem^o. Quis ei scien
de: verbigratia: rhetorice vllā curā t operam
impenderet: n̄ ante sciret eā dicendi eē sciē
tiā. Aliq; etiā ipāz doctrināz fines audi
tos expertos ve miramur: t ex hoc inardeci
mus facultatē cōparare discendo qua ad eos
guenire possim^o. Tanq; si litteras nesciēti di
catur: quandā esse doctrinā qua quisq; valeat
q; quis longe absenti verba mittere manu fa
cta in silentio: que rursus ille cui mittunt n̄ non
auribus: sed oculis colligat: idq; fieri videat.
Nōne dū concupiscit nosse qd id possit: oī stu
dio circa illū finē mouet: quē iam notū tenet.
Sic accendunt studia discentiū. Mā qd quisq;
prosul ignorat: amare nullo pacto pōt. Ita
etiā signū si quis audiat incognitū: veluti ver
bi alicui^o sonū quo quid significet ignorat: cu
pit scire quid nā sit: id est sonus ille cui rei cō
memorande institutus sit: veluti audiat cū di
citur te metunt ignorans quid sit: requirat.
Nam itaq; oportet vt nouerit signū esse: id est
non esse inane in illam vocem: sed aliquid ea
significari. Nioquin iam notum est hoc trissyl
labum: tarticulatam speciem suam impressit
animo per sensum aurium. Quid amplius in
eo requiratur: quo magis inotescat: cui^o oēs
littere oīaq; soni spacia nota sunt: n̄ si siml
innocuit signum esse: mouitq; sciendi cupiditi
tē: cui^o rei signū sit. Quo igit^o amplius notū
est: sed non plene notū est: eo cupit animus d
illo nosse qd reliquū est. Si enī inmō esse istā
vocem nosset: eamq; alicui^o rei signū esse non
nosset: nihil iam quereret de sensibili re: qntū
poterat sentiendo percepta. Quia vero non
solum esse vocem: sed t signū esse iam nouit:
perfecte id nosse vult. Neq; vllū pfecte signū
noscitur: n̄ si cui^o rei signū sit: cognoscat. Hoc
q; qui ardenti cura querit vt nouerit: studio
q; accensus insistit: nō pōt dici esse sine amore
Quid igitur amat. Certe enī amari aliquid
n̄ si notū non potest. Neq; ille ista tres syllabas
amat: quā siā nota habet. Neq; si hoc ē eis

amat: quā scit eas significare aliquid nō inde
nunc agitur: non enim hoc nosse querit. Sed
in eo qd scire studet quid amet: inquirimus:
qd pfecto nondum nouist: t propterea mira
mur cur amet: qm firmissime nouimus ama
ri nisi nota nō posse. Quid ergo amat: n̄ si q
nouit atq; intuetur in rationibus rerū que sic
pulchritudo doctrine: qua continentur noti
cie signoz oīm: t que sit utilitas in ea peritia
qua inter se humana societas sensa cōmu
nicat. ne sibi hominū cetus deterioriores sint: qua
uis solitudine: si cogitationes suas colloquē
do non misceantur. Hanc ergo speciez deco
rem t utilem cernit anima: et nouit: t amat
eamq; in se pfecti studet qstum pōtest: quisq;
vocum significantium: que cunq; ignorat: in
quirit. Aliud est enim qd eam in veritatis lu
ce conspicit: aliud quod in sua facultate con
cupiscit. Cōcupiscit nanq; in luce veritatis: q
magnū t q; bonū sit: omnes omnium genti
um linguas intelligere ac loqui: nullamq; vt
alienigena audire t a nullo ita audiri. Luius
noticie decus cogitatiōe iam cernitur: ama
turq; res noīa q; ita conspicit: atq; inflamat
studia discentiū: vt circa eam moueant: eiq;
inhient in omni opera quā impēdunt pscue
de tali facultati: vt etiam vlu amplectantur
qd ratione pnoſcunt: atq; ita quisq; cui facul
tati spe p̄pinq;at: ei feruētius amore inarde
scit. His doctrinis quippe studeat vehemētius.
que capi posse non desperant. Nam cuius rei
adipiscende spem quisq; non gerit: aut tepi
de amat aut oīo nō amat q; quis q; pulchra sit
videat. Quocirca: q; oīm liguaq; scia fere ab
oīb^o desperat: sue ḡtis q; maxie studet vt
nouerit. Neq; si illi ad pfectū pcpiente se nō
sufficēt: nemo tñ tā desidiosus ē h^o noticie
q; nō cū audierit incognitū xbū velit nosse qd
illud sit: t si pōt qrat t discat. Qd dū qrit: vt
q; in studio discēdi ē: t vñ amare rē incognitaz
qd nō ita ē. Spes nāq; illa tāgit aīm quam no
uit t cogitat: in qelucet dec^o psciendoz ani
moz in vocib^o notis audiēdis atq; reddēdis
eaq; accēdit studio querētē qdē qd ignorat: s
notā formā qd p̄tineat intuentē t amantem
Itaq; si querenti: verbi gratia: quid sit tem
tum (hoc enī exempli causa posueram dicat:
quid ad te pertinet: respondebit. Ne forte au
diam loquentem: t non intelligam: aut vspī
am forte id legaz: et quid scriptoz senserit ne
sciam. Quis tandem huic dicat nō intellige
re quod audis: nō nosse quid legis. Omni
bus enī fere animis rationalibus in p̄pitu
est: ad videndū huius pitie pulchritudo: qua